

ITÄ-SUOMEN HALLINTO-OIKEUDELLE

Asia Lausunto ja vastaus asiakirjapyyntöön asiassa Dnro 2310/2026

Lausunnon antaja

Nurmeksien kaupungin kaupunkirakennelautakunta

Asiamies ja prosessiosoite

AA Anniina Korjus
Asianajotoimisto Kontturi & Co Oy
Kauppakatu 17 B, 80100 Joensuu
puh. (013) 120 731
e-mail: asianajotoimisto@kontturi.fi

Valittaja

Muutoksenhaunainen päätös

Nurmeksien kaupungin kaupunkirakennelautakunta, 3.8.2026, § 64

Määräajasta

Itä-Suomen hallinto-oikeus on myöntänyt pyynnöstä Nurmeksen kaupungille lisääaikaa lausunnon toimittamiselle 31.10.2026 saakka.

Lausunto

Nurmeksen kaupungin kaupunkirakennelautakunta (jäljempänä myös ”*kaupunkirakennelautakunta*” tai ”*lautakunta*”) kunnioittavasti vaatii, että Itä-Suomen hallinto-oikeus hylkää [REDACTED] (jäljempänä myös ”*valittaja*”) valituksen.

Valittaja on lisäksi esittänyt vaativansa ”*mahdollisten oikeudenkäyntikulujensa korvaamista oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain mukaisesti siltä osin kuin korvaamisen edellytykset täyttyvät*”. Kaupunkirakennelautakunta toteaa, ettei valittaja ole yksilöinyt kuluvaatimustaan, mutta varovaisuussyistä ilmoittaa, että se vastustaa vaatimusta, mikäli se myöhemmin yksilöitynä tullaan asiassa esittämään.

PERUSTELUT

Selostus asiasta

Valittaja on hakemuksellaan 25.3.2026 hakenut poikkeamislupaa erillislaitteen eli teleliikennemaston ja siihen kuuluvan laitetilan rakentamiseksi Nurmeksen kaupungin läntiseen kaupunginosaan, kortteliin 192, asuinpientalojen korttelialueelle AP-1, omistamalleen kiinteistölle 541-111-192-4 osoitteessa Kirkkokatu 35, 75500 Nurmes. Alue kuuluu RKY-alueeseen (valtakunnallisesti merkittävät rakennetut kulttuuriympäristöt).

Alueella on voimassa 25.2.1983 laadittu ja 27.2.1985 voimaan tullut asemakaava AP-1 eli asuinpientalojen korttelialue, jolle voidaan sijoittaa liike-, toimisto- ja käsityöteollisuustiloja enintään 25 % tontille sallitusta kerrosalasta, ellei kaavassa ole toisin määrätty. Korttelialueelle ei saa sijoittaa sellaista toimintaa, joka aiheuttaa ympäristöön melua, tärinää, ilman pilaantumista, raskasta liikennettä tai muuta häiriötä. Asemakaavassa ei ole osoitettua tukiasemapaikkaa tai muuta radioteknisesti tai ympäristöllisesti sopivaa paikkaa tukiasemalle (masto ja laitetila).

Poikkeamislupahakemuksen mukaan teleliikennemasto on tyveltään putki- ja yläosaltaan ristikkorakenteinen. Maston perustukset tehdään maanvaraisperustuksena ja mahdollinen paalutuksen tarve selvitetään maaperätutkimuksen jälkeen. Masto tuodaan paikalle osina ja kootaan rakentamispäikällä nosturiauton avulla. Elementtirakenteinen laitetila tuodaan rakennuspäikälle valmiina ja nostetaan elementtiperustuspalkkien päälle. Laitetila liitetään sähköverkkoon ja kuituyhteyteen. Mastoon ei tule harusvaihjeita, lentoestevaloja eikä päivämerkintävärejä. Maston, puiden latvojen yläpuolella ympäristöön näkyvä osa, on noin 60 cm levyinen ja ristikkorakenteinen. Mastoa ei ole tarkoitus aidata, vaan se varustetaan kiipeämiseen estävällä nousuesteellä. Rakentamisajan jälkeen mastolle ei ole muuta liikennettä kuin huoltokäynnit. Pääasialliseksi perusteluksi valittaja on esittänyt maston mahdollistavan yhteiskunnan toimivuuden kannalta välttämättömien tietoliikenneyhteyksien parantamisen sekä mobiiliverkon kapasiteetin kasvattamisen Nurmeksien keskusta-alueella. Valittajan esittämät perustelut ja erityiset syyt poikkeamisluvan myöntämiselle ilmenevät tarkemmin liitteenä 2 olevasta hakemuksesta ja valituksenalaisesta päätöksestä.

Kaupunki on rakentamislain 64 §:n mukaisesti kuullut asiassa naapureita ja niitä, joiden asumiseen, työntekoon tai muihin oloihin rakentamishanke voi huomattavasti vaikuttaa. 13.4.2026 päivätty kuulemiskirje on toimitettu 11 kiinteistön omistajalle, joista yhdeksän toimitti kirjallisen vastauksen määräaikaan 30.4.2026 mennessä. Viisi kiinteistön omistajaa antoi kirjallisen huomautuksen ilmoittaen vastustavansa hanketta, kaksi kiinteistön omistajaa ilmoitti, ettei heillä ole kommentoitavaa ja yksi kiinteistön omistajista ilmoitti, ettei hänellä ole huomautettavaa.

Lisäksi Nurmeksien kaupungin rakennusvalvonta pyysi erilliset viranomaislausunnot Lupa- ja valvontavirastolta, Pohjois-Karjalan alueelliselta vastuumuseolta, Nurmeksien museolta, Säteilyturvakeskus STUK:lta, Nurmeksien kaupungin maankäytöltä, pelastusviranomaiselta, ympäristönsuojelulta sekä Liikenne- ja viestintävirasto Traficomilta.

Hanketta puoltavan tai neutraalin kannanoton sisältävän lausunnon antoivat Lupa- ja valvontavirasto, Säteilyturvakeskus, Nurmeksien kaupungin

maankäyttö ja Traficom. Hanketta ei-puoltavan lausunnon antoivat Pohjois-Karjalan alueellinen vastuumuseo, Nurmeksen museo ja kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen.

Nurmeksen kaupungin kaupunkirakennelautakunta päätti päätöksellään 12.5.2026 § 41 olla myöntämättä poikkeamislupaa. Valittaja valitti ko. päätöksestä ja Itä-Suomen hallinto-oikeus päätti päätöksellään 1434/2026 kumota päätöksen ja palauttaa asian kaupunkirakennelautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi päätöksen perustelemisen puutteellisuuden vuoksi.

Kaupunkirakennelautakunta on edellä mainitun hallinto-oikeuden päätöksen johdosta käsitellyt asian uudestaan ja valituksenalaisella päätöksellään 3.8.2026 § 64 päättänyt edelleen olla myöntämättä poikkeamislupaa. Päätöksen perusteluissa on viitattu rakentamislain 57 §:n 2 momentin 1 ja 3 kohtiin sekä museoviranomaisten hankkeen vastustamiseen.

Vastaus valittajan esittämiin vaatimuksiin ja niiden perusteluihin

Valittaja on ensinnäkin katsonut, että hänen käsityksensä mukaan perustelut eivät osoita, että päätöksessä yksilöidyt poikkeamisluvan esteet täyttyisivät. Valituksen mukaan päätös perustuu osin puutteellisesti selvitettyihin tai virheellisesti arvioituihin tosiseikkoihin, ja sen oikeudellinen perusteluketju jää olennaisilta osin puutteelliseksi.

Kaupunkirakennelautakunta toteaa ensinnäkin, että kyseessä on kunnallisen päätöksentekaelimen hallintopäätös, jolta ei vaadita samanlaista nk. aukotonta päättelyketjua kuin esimerkiksi tuomioistuimen ratkaisulta. Hallintolain 45 §:n 1 momentin mukaan päätös on perusteltava, ja perusteluissa on ilmoitettava, mitkä seikat ja selvitykset ovat vaikuttaneet ratkaisuun sekä mainittava sovelletut säännökset. Kaupunkirakennelautakunta katsoo, että päätöksen perustelut täyttävät niille hallintolaissa asetetut vähimmäisvaatimukset.

Kaupunkirakennelautakunta toteaa, ettei sillä ole huomautettavaa valituksen kohdassa 4. *Asian tausta* ja kohdassa 5. *Asian aikaisempi käsittely* esitettyyn. Lautakunnan käsityksen mukaan hallinto-oikeuden aikaisemmalla ratkaisulla ei ole uuden päätöksen arvioinnin osalta merkitystä. Aiemmassa päätöksessä on ainoastaan todettu, ettei lautakunnan aiempi päätös

ole täyttänyt hallintolain vaatimuksia päätöksen perusteleminen. Perusteluvollisuus on lakisääteinen eikä sen sisältö ole riippuvainen aiemman päätöksen arvioinnista, vaan jokaista hallintopäätöstä arvioidaan erikseen.

Toisin kuin aikaisemman lautakunnan päätöksen kohdalla, nyt valituksenalaisessa päätöksessä on sekä viitattu päätöksen selostusosassa olevaan aineistoon (keskeneräinen yleiskaavatyö, alue on RKY-alue, kaavoituskatsaus, museoviranomaisten ei-puoltavat lausunnot) ja perusteltu, mitkä seikat ja selvitykset ovat vaikuttaneet ratkaisuun. Vaikka perustelut sinänsä ovat suppeat, niistä ilmenee, millä perusteilla rakentamislaisissa poikkeamiselle säädettyjen edellytysten ei ole tässä tapauksessa katsottu täyttyvän.

Se valittajan vetoama seikka, että Lupa- ja valvontavirasto on esittänyt lausunnossaan, ettei hakemuksen mukaisen erillislaitteen rakentaminen lähtökohtaisesti aiheuta haittaa kaavoitukselle, kaavan toteuttamiselle tai alueiden käytön muulle järjestämiselle, eikä mastolla voida katsoa olevan merkittäviä vaikutuksia Nurmeksen rautatieaseman ja vanhan kauppalan RKY-alueille siten, että rakentaminen vaikeuttaisi rakennetun ympäristön suojelemista koskevien tavoitteiden saavuttamista, pitää sinänsä paikkansa. Lautakunta kuitenkin toteaa, että kyse on asian arvioinnista ja tulkinnasta, ja eri tahot voivat päätyä harkinnassaan eri ratkaisuihin, kuten nyt käsillä olevassa asiassa on tapahtunut. Lautakunta on arvioinut, että masto ei sovi RKY-alueelle, jota kaupunki markkinoi elinvoimatekijänä. Edelleen päätöksestä ilmenee, että lautakunta on huomionut kielteisen päätöksen tukevan kaupungin voimassa olevaa kuntastrategiaa taajamien ja kylien vetovoiman kehittämisestä. Näihin seikkoihin nähden lautakunta on arvioinut, että poikkeamisluvan myöntäminen vaikeuttaisi rakennetun ympäristön suojelemista koskevien tavoitteiden saavuttamista.

Mitä tulee rakentamislain 57 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaiseen poikkeamisluvan esteen käsillä olon arviointiin, kaupunkirakennelautakunta on todennut katsovansa luvan myöntämisen aiheuttavan haittaa kaavoitukselle, kaavan toteuttamiselle tai alueiden käytön muulle järjestämiselle viitaten keskeneräiseen yleiskaavatyöhön ja siihen, että esitetty teleliikennemasto määritteli maston paikan ennakkoon ennen kaavan valmistumista. Edelleen päätöksessä on todettu lautakunnan edellyttävän, että tietoliiken-

neverkon tarpeet otetaan huomioon yleiskaava- ja asemakaavatyössä. Lautakunta on siten arvioinut, että poikkeamisluvan myöntäminen ennen kaavoitustyön valmistumista ei ole tarkoituksenmukaista, koska kaavoitustyön yhteydessä tullaan ottamaan huomioon myös em. tarpeet. Poikkeamisluvan myöntäminen tietyille kiinteistölle rajoittaisi teleliikennemas-tojen sijoittamista niille paikoille, joihin niiden katsotaan laajemmassa kuvassa sopivan parhaiten. Poikkeuslupaharkinnan luonne huomioon ottaen lautakunta katsoo, että asiassa ei ole ollut tarpeen yksilöidä tätä täsmällisemmin, mitä kaavaratkaisua masto estäisi tai haittaisi. Edelleen lautakunta toteaa, että päätöksessä ei ole ainoastaan mainittu yleiskaavatyön olevan käynnissä, mitä valittaja pyrkii valituksessaan väittämään.

Toisin kuin valittaja näyttää tulkinneen, poikkeamislupahakemuksen hylkääminen ei edellytä konkreettisen oikeudellisen esteen olemassaolon osoittamista tai sitä, että päätöksen kanssa vastakkaiset viranomaislausunnot osoitettaisiin virheelliseksi. Kaupunkirakennelautakunta ei väitä, että RKY-status olisi itsessään rakennussuojelupäätös, tai että se muodostaisi automaattista rakennuskieltoa. Se on kuitenkin arviossaan päätenyt siihen, että tässä tapauksessa, erityisesti museoviranomaisten esittämät kannanotot huomioon ottaen, poikkeamisluvan myöntäminen vaikeuttaisi rakennetun ympäristön suojelemista koskevien tavoitteiden saavuttamista. Tähän arvioon on voitu päätyä siitä huolimatta, onko muualla Suomessa lupia myönnetty vastaavalla statuksella oleville alueille vai ei.

Valittaja on vedonnut asiassa valitusoikeutta koskevaan korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisuun KHO 2013:83. Kaupunkirakennelautakunta toteaa, että asiassa on ollut kyse silloin voimassa olleen maankäyttö- ja rakennuslain 193 §:n 3 kohdan arvioinnista. Nyt käsiteltävässä asiassa ei ole kyse siitä, kenellä on asiassa valitusoikeus. Väite siitä, että ratkaisusta olisi myös muussa kuin ko. päätöksen kontekstissa tehtävissä johtopäätös siitä, ettei maiseman tai näkymän muuttaminen sellaisenaan ole oikeudellisesti ratkaiseva seikka, on valittajan omaa, laajentavaa tulkintaa. Ratkaisu ei varsinkaan johda siihen valittajan väittämään tilanteeseen, että lautakunnan olisi tullut osoittaa nimenomaisesti, millä tavoin suunnitellun teleliikennemaston maisemavaikutukset johtavat rakentamislain 57 §:n 2 momentissa tarkoitettujen poikkeamisluvan esteperusteiden täyttymiseen.

Valittaja on katsonut, että ”havainnekuvia koskevalle tarkistamattomalle oletukselle on – – annettu päätöksessä huomattava merkitys”. Tältä osin kaupunkirakennelautakunta toteaa, että vaikka päätöksessä on sinänsä mainittu esitetyssä visualisoinnissa maston korkeuden olevan arvioitu todellisuutta matalampi, ja ettei siinä ole maston näkyvyyttä lisääviä antennia, ei näillä toteamuksilla ole tosiasiallisesti ollut huomattavaa merkitystä. Havainnot on kirjattu päätökseen, mutta ne on tarkoitettu lähinnä täydentäviksi huomioiksi. Päätöksestä ei ilmene eikä lautakunta ole tarkoittanutkaan, että ne olisivat olleet varsinainen peruste jättää poikkeamislupaa myöntämättä. Tähän nähden asiassa ei ole ollut tarvetta hankkia enemmälti selvitystä havainnekuvien oikeellisuudesta, mistä seuraa, ettei lautakunta ole laiminlyönyt hallintolain 31 §:ssä säädettyä selvittämismahdollisuuttaan.

Kaupunkirakennelautakunnan varapuheenjohtajaa koskevan esteellisyysväitteen osalta lautakunta toteaa, että varapuheenjohtaja on tulkinut poikkeamislupahakemuksen havainnekuvaa ja ilmaissut oman näkemyksensä valittajalle. Hallintolain 28 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaan virkamies on esteellinen, jos luottamus hänen puolueettomuuteensa muusta erityisestä syystä vaarantuu. Kyseessä olevan yleislausekejäävin tarkoittaman esteellisyysperusteen soveltaminen edellyttää, että on olemassa ulkopuolisen havaittava syy puolueettomuuden vaarantumiseen ja tämän syyn on oltava suunnilleen samanasteinen kuin esteellisyysäännöksen muissa esteellisyysperusteissa.¹ Sellaisen julkisen kannanoton esittäminen, joka osoittaisi valittajan henkilöön liittyvää asenteellisuutta, voi ainakin teoreettisella tasolla vaarantaa luottamuksen tällaisen henkilön puolueettomuuteen. Esimerkkinä yleislausekejäävin soveltamistilanteesta on julkinen vihamies – sitä, mitä ko. käsitteellä tarkemmin tarkoitetaan, ei ole kuitenkaan lainsäädännössämme määritelty. Oikeuskirjallisuudessa on katsottu, että julkisen vihamiessuhteen tulee olla lähtökohtaisesti niin ulkopuolisen henkilön kuin asianomaisten havaittavissa. Vihamiessuhteen tulkinnessa erilaiset poliittiset tai vastaavat mielipiteet yleensä asioista eivät

¹ HE 59/2006 vp, s. 45

kuitenkaan aiheuta esteellisyyttä. Sillä, mitä eri henkilöt mahdollisesti lausuvat käsityksensä asian ratkaisusta asiaa käsiteltäessä, ei ole merkitystä jääviyskysymyksen arvioinnissa.²

On tavanomaista, että asiaa käsittelevät henkilöt tutustuvat saatavilla olevaan aineistoon ennen kokousta, jossa asiasta virallisesti päätetään. Tämän tutustumisen yhteydessä on inhimillistä, että päätöksentekoon osallistuvat muodostavat jo käsityksensä ja mielipiteensä asiasta. Kaupunkirakennelautakunnan varapuheenjohtajan sinänsä jyrkähkösti esitetystä kannanotossa ei ole kuitenkaan kyse tilanteesta, jossa yleislausekejääviys voisi muodostua. Oikeuskirjallisuudessa on todettu, ettei sillä, mitä eri henkilöt mahdollisesti lausuvat käsityksensä asian ratkaisusta asiaa käsiteltäessä, ole merkitystä jääviyskysymyksen arvioinnissa.³ Edellä selostetun valossa asiassa ei ole liioin toimittu hallintolain 6 §:ssä säädetyn puolueettomuuden vaatimuksen vastaisesti.

Naapureiden huomautusten oikeudellista merkitystä koskevan valituksen alakohdan osalta lautakunta toteaa, ettei naapureiden huomautuksissa edellytetä otettavan kantaa rakentamislain säännösten täyttymiseen. Naapureita kuullaan rakentamislain säännösten mukaisesti, jotta he saavat lausua käsityksensä lupahakemuksesta. Kuulemisaineisto on osa asian selvittämistä, mutta se valittajan esittämä seikka, ettei huomautusten määrä tai yleinen vastustus sellaisenaan osoita laissa tarkoitettua estettä, pitää paikkansa.

Valituksesta ei ilmene, mitä valittaja tarkoittaa toteamalla, ettei asiassa ole kyse siitä, että ”nykyinen poikkeamislupamenettely olisi yksin viivästynyt vuosilla, vaan maston saaminen kyseiselle palvelualueelle on aikaisemman hankkeen kariuduttua pitkittynyt jo huomattavasti”. Kaupunkirakennelautakunta toteaa tältä osin, että se käsittelee kaikki sille tulevat poikkeamislupahakemukset yksittäisinä hakemuksina.

Siltä osin kuin valituksessa on edellytetty selvitystä, jonka nojalla Lupa- ja valvontaviraston ja teknisen johtajan oikeudelliset arviot voitaisiin kat-

² Kuusikko Kirsi, Esteellisyys hallinnossa 2018, s. 351 ja 370 alaviitteineen.

³ Kuusikko Kirsi, Esteellisyys hallinnossa 2018, s. 370.

soa virheellisiksi tai puutteellisiksi, lautakunta toteaa, ettei luvan myöntämättä jättämiseen päätyminen edellytä valittajan vaatimaa selvitystä. Kyse on harkinnanvaraisesta asiasta, ja eri tahot voivat päätyä erilaisiin johtopäätöksiin ilman, että kumpikaan arvio on virheellinen tai puutteellinen. Oikeudelliseen ratkaisutoimintaan kuuluu, että asioissa voidaan perustellustikin päätyä erilaisiin lopputuloksiin.

Valittaja on väittänyt asiassa ratkaisevan oikeudellisen kysymyksen olevan se, onko lautakunta osoittanut, että maston sijainti, RKY-status, maisemavaikutukset, vireillä oleva yleiskaava tai havainnekuvia koskeva arvostelu muodostavat rakentamislain 57 §:n 2 momentissa tarkoitetun poikkeamisluvan esteen. Kaupunkirakennelautakunta toissijaisesti toteaa, että joka tapauksessa esteperusteissa on kyse sellaisista seikoista, joiden ollessa käsillä poikkeamislupaa ei saa myöntää. Mikäli käsillä on rakentamislain 57 §:n 1 momentissa tarkoitettu erityinen syy, eikä ko. säännöksen 2 momentin 1–4 mukaisia esteperusteita arvioida olevan, kaupunki voi päättää joko myöntää luvan tai olla myöntämättä sitä. Poikkeamisluvan myöntämistä koskevaan harkintaan kuuluu sekä oikeusharkintaa, että tarkoituksenmukaisuusharkintaa. Rakentamislain 57 §:n 2 momentin luettelo sisältää edellytykset, joiden on täyttyvä, jotta poikkeamislupa voitaisiin myöntää. Edellytysten olemassaoloa koskeva harkinta on oikeusharkintaa – edellytykset joko täyttyvät tai eivät täyty. Jos poikkeamisluvan myöntämisestä aiheutuisi jokin luettelon seurauksista, poikkeamislupaa ei voida myöntää. Poikkeamislupaa ei saa myöntää, jos se aiheuttaa haittaa kaavoitukselle, kaavan toteuttamiselle tai alueiden käytön muulle järjestämiselle. Lupaharkinnassa arvioidaan käytännössä hankkeen vaikutusta tulevan kaavoituksen kannalta, eli olisiko hanke toteutettavissa tulevassa kaavassa tai kaavan muutoksessa.⁴

Rakentamislain 57 § alkaa verbillä ”voi -- myöntää”. Kunta voi siten myöntää poikkeamisluvan tai olla myöntämättä sitä. Säännöksen sanamuoto jättää kunnalle harkintavaltaa tilanteessa, jossa poikkeamisluvan myöntämisen edellytykset täyttyvät. Keskeistä substanssikysymyksen osalta asiassa on se, ettei lupaa edellytysten täytyessäkään ole pakko

⁴ Martinkauppi, Kirsi: Rakentamislaki, päivittyvä hakuteos, Alma Media Finland Oy, Pääluvun 5 Rakentamisen luvanvaraisuus ja edellytykset alaluvun 57 § Poikkeamislupa alakohdat Poikkeamisen edellytykset – oikeusharkinta ja Erityinen syy – tarkoituksenmukaisuusharkinta.

myöntää. Kunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaa rajoittavat toki yleiset hallinto-oikeudelliset periaatteet eli yhdenvertaisuusperiaate, objektiiviteettiperiaate, suhteellisuusperiaate ja tarkoitussidonnaisuuden periaate. Kaupunkirakennelautakunta katsoo, että se on toiminut asiassa kyseisten periaatteiden mukaisesti. Se ei ole myöntänyt vastaavaa poikkeamislupaa muullekaan yksityiselle kiinteistölle, jolloin yhdenvertaisuusperiaatetta ei ole loukattu. Se on arvioinut asiaa objektiivisesti eikä päätös loukkaa suhteellisuusperiaatetta. Erityisen painoarvon se on antanut tarkoitussidonnaisuuden periaatteelle katsoessaan, että mahdollisten alueelle rakennettavien telemastojen sijaintipaikat on tarkoituksenmukaisinta ratkaista muussa menettelyssä kuin yksittäistä poikkeamislupahakemusta koskevassa päätöksenteossa.

Lisäksi kaupunkirakennelautakunta toteaa, että asian keskeinen aineellisoikeudellinen kysymys on erillinen suhteessa menettelyvirhettä koskevaan väitteeseen. Siltä varalta, että hallinto-oikeus päätyisi arvioimaan valituksenalaisen päätöksen perusteluja koskevan vaatimuksen täyttymistä eri tavalla kuin kaupunkirakennelautakunta, lautakunta pyytää, että asiassa otetaan huomioon myös tässä lausunnossa esitetyt perusteet. Oikeuskäytännössä on vakiintuneesti katsottu, että vaikka hallintopäätös olisi perusteltu puutteellisesti, ei päätöstä ole tarvetta kumota ainoastaan tällaisen menettelyvirheen perusteella, kun asiassa otetaan huomioon valitusprosessissa esitetty selvitys ja muut seikat, joista valittaja on saanut prosessin aikana lausua (ks. esim. KHO 2021:131). Näin ollen kaupunkirakennelautakunta katsoo joka tapauksessa, ettei päätöksen kumoamiselle ole perusteita, vaan valitus tulee perusteettomana hylätä.

Lausuma esitetystä selvityksestä

Hallinto-oikeus on pyytänyt kaupunkia lausumaan esitetystä selvityksestä. Asiassa näyttää valituksen perusteella olevan riidatonta, että asiaa on selvitetty riittävällä tavalla. Kaupunki katsoo, ettei asiassa ole tarpeen esittää erillistä lausumaa esitetystä selvityksestä, vaan se viittaa kaikkeen tässä lausunnossa toteamaansa.

Luettelo hallinto-oikeudelle toimitettavista asiakirjoista

1. Pöytäkirjaote valituksenalaisesta kaupunkirakennelautakunnan päätöksestä 3.8.2026 § 64 valitusosoituksineen
2. Poikkeamislupahakemus alkuperäisine liitteineen 25.3.2026
3. Selvitys naapurien kuulemisista sekä valittajan vastine 14.4.–5.5.2026
4. Pyydetty viranomaislausunnot sekä valittajan vastineet niihin 17.–30.4.2026
5. Valittajan laatimat havainnekuvat 22.4.2026*
6. Kartta lähialueen poikkeamispäätöksistä 15.10.2026
7. Läntisen kaupunginosan asemakaavan muutos ja laajennus 29.1.1985

*Päivämäärä on merkitty toimittamispäivän mukaisesti, asiakirjan täsmällinen laatimisajankohta ei ole kaupunkirakennelautakunnan tiedossa.

Paikka ja aika

Joensuussa, [●]. päivänä lokakuuta 2026

Nurmeksien kaupungin kaupunkirakennelautakunta

Laati

LUONNOS

Anniina Korjus
asianajaja, Joensuu

Liitteet

- Luettelossa nimetyt asiakirjat